

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการดำเนินการต่อสัตว์ เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณการดำเนินการต่อสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ตามมาตรา ๑๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการดำเนินการต่อสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการดำเนินการต่อสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณการดำเนินการต่อสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ตามมาตรา ๑๖”

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศฉบับนี้

“คณะกรรมการจรรยาบรรณ” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณการดำเนินการต่อสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า จรรยาบรรณการดำเนินการต่อสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตใช้หรือผลิตสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์แล้วแต่กรณี

“การกล่าวหา” หมายความว่า การที่บุคคลใด ๆ ได้พบเห็นการกระทำผิดจรรยาบรรณได้กล่าวหาต่อเลขาธิการหรือผู้อำนวยการ ว่าผู้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

“การตรวจสอบข้อเท็จจริง” หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงตามเรื่องที่มีการกล่าวหา เพื่อให้ทราบว่าเรื่องที่กล่าวหามีมูลความจริงหรือไม่ ประการใด

“การสอบสวน” หมายความว่า การสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่าได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ หรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ โดยให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อกล่าวหาตามประกาศนี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติหรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติมอบหมาย

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาการดำเนินการต่อสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

หมวด ๑

การตรวจสอบข้อเท็จจริง

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่ามีการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามจรรยาบรรณหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ให้เลขาธิการหรือผู้อำนวยการรีบดำเนินการแจ้งให้คณะกรรมการจรรยาบรรณทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้รับผิดชอบสถานที่ดำเนินการ ผู้กำกับดูแลสถานที่ดำเนินการ คณะกรรมการกำกับดูแลการเลี้ยงและใช้สัตว์ของสถาบัน ผู้รับใบอนุญาต หรือพยาน หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานเพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๖ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับข้อมูลตามข้อ ๔ หรือเรียกผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน ตามข้อ ๕ แล้ว ให้ประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณ ดำเนินการเรียกประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยเร็ว เพื่อพิจารณาว่าเรื่องที่กล่าวหา มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ หรือไม่เพียงใด

กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วมีมติเห็นว่า พฤติกรรมที่ปรากฏไม่ผิดจรรยาบรรณ ก็ให้ยกข้อกล่าวหา

กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วมีมติเห็นว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้รับใบอนุญาต มีการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ ดำเนินการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ตามที่ปรากฏในเรื่องที่ถูกล่ามคอ

หมวด ๒

การสอบสวน

ข้อ ๗ กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีมติให้ทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ให้ประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณจัดทำบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา ตามเรื่องกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบ และมอบสำเนานบันทึกเรื่องที่กล่าวหาให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิยื่นคำชี้แจงพร้อมพยานหลักฐานใด ๆ เพื่อแก้ข้อกล่าวหา ตามเรื่องกล่าวหา นั้นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งเรื่องกล่าวหา

ห้ามมิให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๘ กรณีมีเหตุอันสมควร ผู้ถูกกล่าวหาอาจร้องขอขยายเวลาการยื่นคำชี้แจงเพื่อแก้ข้อกล่าวหา ต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้ไม่เกิน ๓๐ วัน โดยขอขยายได้ไม่เกิน ๑ ครั้ง

ข้อ ๙ ผู้ถูกกล่าวหาอาจอ้างตนเองเป็นพยาน และยื่นพยานหลักฐานของตนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นประกอบคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ต่อประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามความในข้อ ๗ และข้อ ๘

ข้อ ๑๐ ในการประชุมเพื่อพิจารณาสอบสวน ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณรวบรวมข้อเท็จจริงและประวัติความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาตามพยานหลักฐานที่มีอยู่เพื่อนำมาประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางการสอบสวนต่อไป

การประชุมตามวรรคแรก เพื่อพิจารณาการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาจะกระทำก่อน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาก็ได้ แต่กรณีที่จะเรียกตัวผู้ถูกกล่าวหามาชี้แจงข้อกล่าวหา ตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาจะต้องกระทำภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อกล่าวหาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

ข้อ ๑๑ การนำพยานหลักฐานมาใช้ประกอบการสอบสวน ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณทำบันทึก ให้ปรากฏว่า พยานหลักฐานนั้นได้มาอย่างไร จากใคร เมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในวรรคแรกให้ใช้ต้นฉบับจริง หากมีความจำเป็นที่ไม่อาจนำต้นฉบับจริงมาได้ จะใช้สำเนาเอกสารที่มีผู้รับผิดชอบลงนามรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องกับต้นฉบับจริงก็ได้

ข้อ ๑๒ คณะกรรมการจรรยาบรรณ อาจมอบหมายให้กรรมการจรรยาบรรณคนใดคนหนึ่งหรือเลขานุการ ไปดำเนินการสอบพยานไปรวบรวมพยานหลักฐานเฉพาะอย่างมาเสนอต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณก็ได้

ในกรณีเรียกบุคคลมาสอบปากคำ ต้องมีกรรมการจรรยาบรรณร่วมสอบปากคำไม่น้อยกว่า ๒ คน

ข้อ ๑๓ ประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณอาจออกหนังสือเรียก ให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณตามข้อกล่าวหาที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนโดยตรงอีกก็ได้

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและอ้างตนเองหรือผู้ใด เป็นพยานให้ประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณใช้ดุลยพินิจแจ้งผู้นั้นมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามความในข้อ ๗ หรือข้อ ๘ และไม่ไปให้ถ้อยคำตามหนังสือเรียกของประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณ ตามความในข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ รับผิดชอบสอบสวนต่อไป

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณารายการพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาว่ารายการใดสมควรที่จะอนุญาตให้นำมาใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ก็ให้อนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานเช่นว่านั้นได้

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ มีอำนาจรวบรวมพยานหลักฐานทุกประเภททั้งที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา นั้น ประพฤติผิดจรรยาบรรณ หรือไม่ผิดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอ้างพยานหลักฐานเช่นว่านั้น

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณ ต้องการสอบพยานบุคคลผู้ใด ก็ให้ทำหนังสือเชิญผู้นั้นมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้

ข้อ ๑๙ ถ้าคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่า เอกสารหรือวัตถุพยานใดสมควรจะนำมาเป็นพยานหลักฐานประกอบการสอบสวน ก็ให้ประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณทำหนังสือแจ้งไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองพยานหลักฐานนั้น ให้ส่งพยานหลักฐานดังกล่าวแก่ประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อนำมาประกอบการตรวจสอบต่อไป

ข้อ ๒๐ ความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้ถือตามความเห็นของกรรมการจรรยาบรรณฝ่ายข้างมาก

ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณผู้ใดมีความเห็นแตกต่างจากกรรมการจรรยาบรรณฝ่ายข้างมาก และต้องการให้บันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๒๑ สำนักงานสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาสรุปสำนักงานสอบสวนและความเห็น

(๒) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) พฤติกรรมโดยย่อของผู้ถูกกล่าวหาที่ปรากฏในเรื่องที่กล่าวหา

(๔) พยานหลักฐานที่คณะกรรมการจรรยาบรรณรวบรวมมาได้

(๕) ข้อเท็จจริงที่สอบสวนได้ พร้อมพยานหลักฐานที่คณะกรรมการจรรยาบรรณรวบรวมได้

(๖) ความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณว่า พฤติกรรมเช่นนั้น เป็นการประพฤติดิตตามจรรยาบรรณ หมวดใด ข้อใดหรือไม่ อย่างไร ถ้าเห็นว่าเป็นการประพฤติดิตจรรยาบรรณ ก็ให้เสนอความเห็นให้ยกข้อกล่าวหา ถ้าเห็นว่าเป็นการประพฤติดิตจรรยาบรรณ ก็ให้ระบุว่าประพฤติดิตจรรยาบรรณหมวดใดข้อใด พร้อมทั้งข้อเสนอในการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในการพิจารณาเสนอการลงโทษนั้น ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาเหตุอันควรปราณี โดยคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนี้ด้วย

(ก) ผู้กระทำผิดมีคุณความดีมาก่อน

(ข) ผู้กระทำผิดรู้สึกถึงความผิด และพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น

(ค) ผู้กระทำผิดยอมรับผิด หรือให้ความรู้แก่คณะกรรมการจรรยาบรรณอันเป็นประโยชน์

แก่การพิจารณา

(ง) เหตุอื่น ๆ ที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่า มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(๗) ความเห็นของกรรมการจรรยาบรรณที่ต่างไปจากความเห็นใน (๖) ถ้ามี

ข้อ ๒๒ การประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาโทษ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดที่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติกรรมตามเรื่องที่กล่าวหา หรือไม่เพียงใด

(๒) พฤติกรรมที่ปรากฏใน (๑) นั้นผิดจรรยาบรรณ หมวดใดข้อใด

(๓) กำหนดโทษระดับใด ถ้ามีการประพฤติดิตจรรยาบรรณ ตาม (๒)

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่คุณคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงที่ได้ยังไม่เพียงพอที่จะวินิจฉัย ก็ให้คุณคณะกรรมการจรรยาบรรณทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาด

ถ้าคุณคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่า พฤติกรรมที่ปรากฏไม่ผิดจรรยาบรรณ ก็ให้ยกข้อกล่าวหา
ถ้าคุณคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่า พฤติกรรมที่ปรากฏผิดจรรยาบรรณ ก็ให้ลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) พักใช้ใบอนุญาต มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี
- (๔) เพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๓

คำสั่งคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๔ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาดตามความใน ข้อ ๒๒ แล้วให้ผู้อำนวยการจัดทำคำสั่งคณะกรรมการจรรยาบรรณ ตามมติของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

คำสั่งคณะกรรมการจรรยาบรรณอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ “คำสั่งคณะกรรมการจรรยาบรรณ” และลำดับเลขที่ของคำสั่ง
- (๒) อ้างตัวบทกฎหมาย ที่สนับสนุนการออกคำสั่ง
- (๓) เรื่องที่ถูกกล่าวหา
- (๔) ชื่อผู้ถูกกล่าวหา
- (๕) ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นโดยย่อ
- (๖) มติของที่ประชุมคณะกรรมการ
- (๗) แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสัตว์เพื่อนงาน

ทางวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๘) ลายมือชื่อประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(๙) วัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่ง

ในกรณีมีคำสั่งให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้ระบุการส่งคืนใบอนุญาตในคำสั่งด้วย

ข้อ ๒๕ การนับระยะเวลาการพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้นับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกลงโทษลงนามรับทราบคำสั่งหรือวันที่ปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๖ กรณีผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดการใช้หรือผลิตสัตว์เพื่อนงานทางวิทยาศาสตร์นับตั้งแต่วันที่ได้รับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หากกระทำการฝ่าฝืนความในวรรคหนึ่งให้คุณคณะกรรมการจรรยาบรรณสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๗ ให้ผู้อำนวยการแจ้งคำสั่งคณะกรรมการจรรยาบรรณไปยังผู้ถูกกล่าวหาว่าไม่ปฏิบัติ
ตามจรรยาบรรณภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่มีคำสั่ง

ข้อ ๒๘ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการดำเนินการต่อสัตว์
เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าว

หมวด ๔

คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๙ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ
เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงและสอบสวนหรือเพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับการกระทำผิดจรรยาบรรณ
ตามที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมอบหมายได้

ข้อ ๓๐ ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณที่ได้รับแต่งตั้งตามข้อ ๒๙ ถือปฏิบัติตามหมวด ๑
และหมวด ๒ ตามประกาศนี้ โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

สุกัญญา ธีระกูรณ์เลิศ

รองเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ประธานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม

การดำเนินการต่อสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์